

הפשיטה על האי "גראן"



בليلת שבין 19 ל-20 ביולי 1969 פשטה יחידה של לוחמי הקומנדו הימי הישראלי על המיתחים הצבאיים המובוצר האי "גרון", וחיסלה את תותחי הנ"מ ותחנות המכ"ם המוצבבים בה. בסערת-הקרב, שרביט מפרטיו עדין לוטים בערפל, באו לידי ביטוי כל אותן הערכות עליהם התrencנו ואומנו אנשי הקומנדו. ואכן, דבקותם, במתורה, תושייתם ואומץ ליבם יצרו אמת-מידה חדשה של גבורה, הקרבה ואחווה-לוחמים.

האל הראשו פורץ

היתה גדר מושלשת ברוחב של מטר וחצי, ומעברה השני — מתחת לחומה — נראתה מירכפת ברוחב של כ-1.2 מטרים. אל החומה שהתרוממה ממנה הוויפו המצריים בצד השני צפוני קיר בגובה כ-80 ס"מ. גל הפווטים הראשוני הגיע אל הגשרון. הגלים הקיצוניים בהתקנים אל הגדר החולודה, אליה היו צמורי דים נלילי תיל דוקני, וגושי החותם שהצטברו למרגלות עמודי הבטון הקשו על הגישה. הים היה רוגע, אך הזרמיים החזקים דחפו את חוליית הכוח המאוחר צפונה והרחקו מהאי. דבר וחוליותו, שישמו חוד' החנית של הכוח הפושט, נאלצו להיאבק קשות כדי להגיע לנוקודת הפריצה מבלי להתגלות. בשקט מירבי צחלו הלוחמים מתחת לגשר. גיל, שנמצא באבטחה, הביט בדרכו בתגמול הרם מכ'ם, כשהוא מוכן להשליך לעברו רימוניים בעת כורך. המרחק מהשומרים היה 50 מטר. שניים מהלוחמים החלו מתחוץ את גדר התיל. לפעת נטgalת פירצה לא הרחק מהם והוחלט לפרוץ דרכה. על מירכפת הבטון שמדובר שוחחו הזקיפים בקהל רם, כשהם צעדים הלוך ושוב, ובקיבת מיגדל המכ'ם שאף זקיי בהנהה מן הסיגירה שבפיו וניסה לפלח במבטיו את חשתת' היל.

מפקד חוליית הפריצהאותה מפקד הגדודים הנוגדים רשם אל הגשרון ופירחו את הדממה. הzkיף נורה והופל מה"עווזי" של גוי. גם השומר במרכו הגשר נפצע ובגדיו החלו לבוער. על השיפוע הרטוב והחלקלק מצחמים, מבعد לפירצה, החלו זורמים אני שי החוד שחתם מחליקים ונוחבטים בטפסים, תוקעים ציפורני ידייהם בקיר הבטון המחוסט פס ואורותם כל כוחותיהם כדי להעפיל אל השיפוע של 30–40 מעלות. בקצבה של זו

על עשרה עמודי בטון ששימשו להם למשיכת תור. המתדרך הדגיש, שההפתעה המוחלטת בתחילת הפריצה היא תנאי הכהרי, למרות שהטיפוס על הקירות המשופעים יכוביד מאד.

"זהו אתגר רציני ואני בוטח בכך", סיכם. דב, גדי וחבריהם למשימה הקשייבו בכבוד ראש. זו לא הייתה להם פעולה ראשונה על אדמות האויב, אך היא ריתהה אותם במיחוז והעסיקה את דמיונם, כי אכן ייבחנו כושרים ותוישתם ביותר שאות.

העליה על הקירות התלולים מהצד הצפוני של האי הייתה בעיה קשה. מון היס התנשאה מדרגה מאונכת ולאחריה באה מדרגה בשיפוע של 40–30 מעלות. בקצבה של זו

ושוך אפף את הסביבה כולה, כאשר התה' קרבו הלוחמים בשקט מוחלט לייעודם. מתוך האפליה הזקירה לפניהם לפתע כללית אימנתנית ומוארכת. היה זה המיצר. חומו תיו התנשאו לגובה 145 מטרים ורוחבו ל-45 מטרים. בחופו המערבי מינוו היה להב' חין במאגן קטן המחוור לאי באמצעות גשר רון, ובכחו הצפוני ניצב מיגdal ובו תחנת מים. שעת הד"ש, שנקבעה על 01.30, קרבה והלכה במחירות. בתדריך של פפני הפעולה הושבר לוחמים, שהאי מבוצר היטב על ידי תוכתי נ"מ 85 מ"מ ותותחי 37 מ"מ ו-20 מ"מ. פורות בו 14 עדות מקלים בבדים ובינוניים, המאוישות בשרות חילים בעי' רנות מירבית — רובם תותחים וחלקים אנשי קומנדנו וחיל'יים. נאמר להם, שעליים לפ' רוץ לעיד מצידו הצפוני, שם ניצב הגשרון על עשרה עמודי בטון ששימשו להם למשיכת תור. המתדרך הדגיש, שההפתעה המוחלטת בתחילת הפריצה היא תנאי הכהרי, למרות שהטיפוס על הקירות המשופעים יכוביד מאד.

בד, גדי וחבריהם למשימה הקשייבו בכבוד ראש. זו לא הייתה להם פעולה ראשונה על אדמות האויב, אך היא ריתהה אותם במיחוז והעסיקה את דמיונם, כי אכן ייבחנו כושרים ותוישתם ביותר שאות.

העליה על הקירות התלולים מהצד הצפוני של האי הייתה בעיה קשה. מון היס התנשאה מדרגה מאונכת ולאחריה באה מדרגה בשיפוע של 40–30 מעלות. בקצבה של זו

מגניה והרגו. סוף סוף חוסלה "עמדות הדמים". הקרב החל דווקא, בغمודה 5 אירעה התופצות ועמדות 6, היחידה שלא נכבשה, שפוגה פגיעות קשות וחדרה לסקון את הפושטים. באגף המזרחי ירדה אחת החוליות של הגלן השמי בסולם ציר אל החצר הפנימית, שם עדיין התנהלו חילופי אש. כאן היה הלוח הזוג נסיך, יובל מירון, שנפצע מריסיסי רירימונו, נמרוד, שהחיליק בעקבותיו, נפצע ברגלו. טיהור האגפים המזרחי והמערבי בוצע במקביל על ידי הגל השני, מזוזה החצר הפנימית, כשחלומותינו נבורים מחזר לחזר עד לבניין המרכזי שבדרכם החצץ. כאן גלו הלויים בחנוון מכאב. האחים טיפסו כשם נטכים בכתפי חבריהם או נגרים בחבליהם. לאחר מאמצים רבים ווכזו כל הפתיעים ליד הסירות. בשלב זה היו לכוח ארבעה הרוגים: סרן אחד רם, שנפל ליד עמדת התותחים השלישי; רס"ל חיים שטורמן וסמל יואב שחדר, שנרגו ליד עמדת המקלע שעל הגג המערבי; יובל מירון, שנרג בחרצ'ר. הקצין האחרון למןין האנשים חש בחסרונו של דני ואזה ודני לו. כמה לחומים נחפאו לעבר העמדת הדרומית, לשם נשלחו שניים, ובה' עצים מבעד למעקה אל המים, ראו את גור פותיהם. מיד פנו משם.

האגן הצעוני יועד לפיצוץ. גיל, שנוטר לא תחמושת, הctrף ללחומים שהתחילה בהעברת חומרה הנפץ למקום הפיצוץ. גוד, שבמיהלך הלחימה אף לא נשרט, עזיוון לא השלים עם איכיבוש עמדת⁶. הוא חזר למעגן והחל לצקלף לעברה בהתקפה. בחלופי הדירושות פגע בשני מצרים. "פוצץ פוצץ", נשמעו לפטע קולותיהם המנורדים של החבלנים, ובזהירותם את חביריהם שזה עתה הוו חומרה הנפץ בחלקו הצפוני של המביצה. ההתרפות לא איחרה לבוא. ענו אבק סמיך התאבץ מעל לעמודות המפוצצות, מלאוה ברוש מה- לריש אגוזניים.

הפעולה נסתיימה, השעה הייתה המאורת ההפצת האי עליידי הארטילריה המצרית הייתה צפוייה בכל רגע. ואמנם, תוך כדי פינוי נפתחה הרעשה מצריית עזה על המיבן, שחללה משמעת ביסודות את גושי הבניון. אך הכוחות הלוחמים כבר נטו את המתחם ואחרוני המפקדים עבו את המיד-רכבה הבוערת. המשימה, שארוכה כ-50 דקות, הותירה את האי דום וඅפו עשן. נדיימים עצומים, כתווצאה מהפנות האויב, התרוממו מסביב ללוחמים הנשיגים. מזמן שחיק להם לתמוך בין הפזים המהופציזים מבלי להיפגע. אך אט אט נעלם המיבור בחשכת הליל, רק רשפוי הפגימות הביאו ללא הרף מעבר לאופק.

בוחן המזרחי צייר לוחמים בכלוּן עי-
ינאים. הפעועים פנו מיד, ושות הגופת ה-
עתופות בשמיות, שהונחו בחורת-קדוש על
שפת התעלמה, סימלו את מהירות ההאלה.

אל עמדת המקלע הסמוכה, שגדי וגיל לא
ראווה. לוחם שבא בעקבותיהם זרך רימון
הרוג מציר אחד, אך מעמדת המגנים הוטל
ימינו שהתפוצץ בין השלווה. שוטרמן ויאב
החרהו בגומת. בעמדת שרדו שלושה מצרים,
אשר נורו בידי אנשי הגל השני.

בשלב זה החל הקרב על הגג המזרחי של המיבצר. הלחומדים, ובראשם עמיהו, גדי, זל' מן הפעוז וגיל, התפערו בטערה לעבר עמדות 3 ו-4+, בהן מוקמו תותחים בקוטר 85 מ"מ, וכן לעמדת 7 — עדמת מקלע. בפינה זו, שטיחתה עוקבה מדם, נהרו שלושה לחומדים נפצעו רובה פצעי הפשיטה. בעודם מוחמים מהמלחמות אל הגג המזרחי, משליכים רימונים וירויים לתוך הכוחים בעמדות, החלו להגיע לאישוני הפטוטים של הגל השני. בראשם נר' אגדאי בעמדת 4 וביקש ממננו פרטיהם על המטה-חיש. צורר נורה לעברו והרגו הרגו במקום. גדי גיגיל עצרו מרווחת ומיהרו לעזור בפינוויז. ימיון ונעמי הרגיש שהוא מתורם מ-3 השלייך לעברדה ייומו ושמע עקומות כאב של מגיניה. הוא לא התעכבר ומהיר לעמדת 4, כשבעכבריו לוחם עם באזקה. לפעת נרך לעברים ימיון ועמי הרגיש שהוא מתורם מ-3 השלייך ונחת בכבדות. הוא נפגע. שוב הושליך לעברים ייומו, והפעם הבחן עמייח שמדובר ב-7 שלמרוגלו הנג. הוא החל לצעוק אליו לעברדה, שנגע פעם נוספת. ריסים נחרזו לצידי הימני ו'ירוף להוט' חדר לצואו-ו'. הוא עוד הספיק לרוקן חצי מחסנית לעבר עמדת 7, לפני שעיניו התעוררנו והרגשת חנק אחזה בו. בכוחות על-אנושיים התגבר כל פגיעתו הקשה, ולמרות טישוטו חושיו הצליח להתגלגל אל הגדר, שם חבשווה סייעו בידו להגיע אל הסירות.

גיל, שעוזר בהעברת גופתו של סרן אהוד, חזר למועד הקרב והסתער על עמדת 4, שי- מגיניה המשיכו לעמוד על נפשם. דימון נרך לעברו וההדר במעט שהעלו למים. הוא נפצע חריגלו בשתי ידייו. יד ימינו במעט שותקה, אך האצבועות לא נפצעו והוא המשיך לירוט. חחתמת עצם התפרץ לעמדת. ותבל באחרונו

זה נשנקט פולט צורחות ארכויים של אש וממותה. ב العمדה מצאו שלושה מעצרים הרויים גום. בא לא התחממה מיהרו הנשים לעבר העמידה שבקצתה הגג הצפוני, לאחר שוויזואו כי העמידה המרכזית מחוסלת. כאן ספג זלמן צרור בכף ידו השמאלית ואצבעוינו נקטעו. כאביו היו עזים והוא פחד שיאבד דם רב, אולם בהיותו נחש החלטה להמשיך בקרב נחבט אירופית וזינק בעקבות עמייח וגדיו לעמדות התותחים, כשהוא אווח את נשקו בין האמה לזרוע. עד כאן התנהל הקרב בהתאם לתיכנון. הקטעה הקשה של הפירצה נסתהים בהצלחה ושלב הטיהור נמשך בכל עוז. האויב אمنת היה בכוונות, אך נזעם מגילויו התושיה וממהירותם של התקופים.

טיהור העמדות

仄 צורה הירעה מלפרט את כל מעשי הגבר. רה שנתרחשו בפרק הזמן קצר של הקרב. כל הלוחמים, ללא יוצא מן הכלל, פעלו בהקרבה ובבדוקות להצלחת המשימה, תחת אש כבדה התקומנו דב וחיס שטורמן עבר עםDOTת תותח 2, בפינה הצפון-מערבית של האי. חיים פרץ לתוכה ראשון וירה עד שמה' סנייטו נטורקה. דב בא בעקבותיו ונתקל בשולשה מצריים נפחים. הוא קctr אתם בצרור אחד. כתע הגיע תורו של הגל השני לפרוץ אל המצדודה, אך זה התגלה. הכוח המאחז המשיך בינוים בפעולות הטיהו. חוליה אחת נטולתה לרווח לג המזרחי, אל עמדת 3, בה ניצב תותח 85 מ"מ. גדי וגיל, מיהרו מטהו יזומה אישית לעבר הגג המערבי, שם היו מוקמו שמדת שקים ועמדת מקלע. השנאים הבחינו רק בעמדת השקים ופרצו לתוכה, לאחר שחדרו בריצה על גשר העץ הקטן שהוביל בין הגג הצפוני לגג המערבי. לעוניהם נתקלו שלושה מצרים שהסתתרו בו במחילה. הם פתחו באש והשליכו שני רימונים. השני התפוצץ והרג אותן. מיד חזרו לג המזרחי, שם התנהלו חילופי פירוט. באותו עת הגיעו חיים שטורמן וויאב שח'ר

